

Sygn. akt II Ka 256/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2015r.

Sąd Okręgowy w Koninie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący : SSO Waldemar Cytrowski

Sędziowie : SSO Agata Wilczewska - spr.

SSO Karol Skocki

Protokolant : st. sekr. sąd. Arleta Wiśniewska

przy udziale Jacka Górskiego Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 16 października 2015r.

sprawy **S. H.**

oskarżonego z art.12 pkt 3 ustawy z dnia 09.11.1995 r. o ochronie przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Turku

z dnia 18.05.2015 r. sygn. akt II K 324/14

Uchyła zaskarżony wyrok w całości i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Turku do ponownego rozpoznania.

Karol Skocki Waldemar Cytrowski Agata Wilczewska

Sygn. akt: II Ka 256/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 18 maja 2015 r. Sąd Rejonowy w Turku, sygn. akt II K 324/14, uznał oskarżonego S. H. za winnego tego, że w okresie 10 marca 2014 r. do dnia 14 maja 2014 r. w T. w woj. (...) będąc współwłaścicielem firmy (...) – sklep monopolowy (...) wprowadzał do obrotu handlowego wyroby tytoniowe, które sam produkował, bez uwidocznienia na ich opakowaniu informacji o następstwach używania tytoniu oraz zawartości substancji szkodliwych tj. przestępstwa z art. 12 pkt. 3 ustawy z dnia 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych i za to na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę grzywny w wysokości 2.000 zł.

Na podstawie art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych wyszczególnionych i opisanych

w wykazie dowodów rzeczowych numer (...) pod pozycją (...)poprzez ich zniszczenie.

Nadto, na podstawie art. 44 § 2 k.k. Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego opisanego w wykazie dowodów rzeczowych numer(...) pod pozycją(...) poprzez pozostawienie go w aktach sprawy.

Apelację od powyższego wyroku wniósł obrońca oskarżonego S. H. zaskarżając go w całości. Orzeczeniu zarzucił naruszenie przepisów postępowania skutkujące naruszeniem przepisów prawa materialnego tj. art. 12 pkt. 3 ustawy z dnia 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych w wyniku którego uznano, że zachowanie oskarżonego wyczerpuje znamiona przestępstwa określonego w tym przepisie.

Podnosząc ten zarzut obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu przestępstwa z art. 12 pkt. 3 ustawy z dnia 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych. Apelacja obrońcy nie zawierała uzasadnienia.

Sąd odwoławczy zważył, co następuje.

Apelacja obrońcy oskarżonego S. H. okazała się celowa i doprowadziła do uchylecia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Analiza akt sprawy wskazuje, że Sąd Rejonowy ustalił wprawdzie, iż S. H. wykonywał działalność gospodarczą pod nazwą (...) i prowadził sklep monopolowy (...) w T. przy ul. (...). Sąd I instancji ustalił także, że oskarżony zakupił od firmy (...) w G. maszynę do nabijania gilz papierosowych. W celu wyprodukowania papierosów S. H. nabywał gilzy, pudełka na papierosy oraz cygara, z których uzyskiwał tytoń po ich wcześniejszym rozdrobieniu. Tytoń ten następnie umieszczał w maszynie do nabijania gilz. Gotowe papierosy oskarżony sprzedawał konsumentom, co miało miejsce w okresie od 10 marca 2014 r. do 14 maja 2014 r. Cena tak wytworzonych papierosów wynosiła 7,90 za paczkę zawierającą 20 sztuk papierosów.

Skoro zatem S. H. produkował – wprowadzał do obrotu handlowego wyroby tytoniowe - papierosy, Sąd Rejonowy winien poczynić szczegółowe ustalenia co do tego, czy był on uprawniony do produkowania wyrobów tytoniowych, a następnie wprowadzania ich do obrotu. Takich ustaleń natomiast Sąd I instancji nie poczynił.

Zasady i warunki podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania wyrobów tytoniowych określone zostały w ustawie z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (tekst jedn.: Dz. U. z 2015, poz. 103). Wskazać przy tym należy, że ustawa za wyrób tytoniowy uznaje każdy wyrób wyprodukowany z tytoniu przeznaczony do palenia oraz tabakę (art. 2 pkt. 2 w/w ustawy). Zgodnie z art. 3 ust. 2 powołanej ustawy działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania wyrobów tytoniowych jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej i wymaga wpisu do rejestru producentów tytoniowych. Przedmiotowy rejestr prowadzi minister właściwy do spraw rynków rolnych (art. 4 cyt. ustawy), który dokonuje wpisu podmiotu na jego pisemny wniosek.

Wobec osób, które wytwarzają wyroby tytoniowe bez wymaganego wpisu do rejestru, a więc w sposób nielegalny, ustawodawca przewidział odpowiedzialność karną w art. 12a ust. 1 i 2 oraz art. 14 ustawy o z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych. Zgodnie z treścią artykułu 12a karalne jest wytwarzanie wyrobów tytoniowych bez wymaganego wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 3 ust. 2 cytowanej ustawy. Rodzaj kary i jej wymiar zależą od tego czy wyprodukowane wyroby tytoniowe są znacznej wartości (art. 12a ust. 2 cytowanej ustawy) czy też nie i są to: kara grzywny, kara ograniczenia wolności albo kara pozbawienia wolności do roku, lub jak w art. 12a ust. 2 do trzech lat. Jednocześnie ustawodawca w art. 14 cytowanej ustawy, w przypadku gdy sprawca uczynił sobie stałe źródło dochodu z nielegalnego wytwarzania wyrobów tytoniowych, wskazał iż podlega on karze do 3 lat pozbawienia wolności.

Dodać także należy, że podmiotem czynu opisanego w art. 12a ust. 1 ustawy

z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych jest każda osoba zdolna do ponoszenia odpowiedzialności karnej. Przepis w tym artykule jest czynem powszechnym. Dla odpowiedzialności karnej nie ma znaczenia czy wytworzony wbrew przepisom ustawy wyrób tytoniowy jest wytworzony w ramach działalności gospodarczej, pomimo braku wpisu do rejestru czy tylko i wyłącznie na użytek własny (uchwała SN z 30.11.2004 r., I KZP 23/04, OSNKW 2004/11-12/100).

W przypadku zatem ustalenia, że S. H. wykonując działalność gospodarczą w zakresie produkcji papierosów nie dokonał wpisu do rejestru o którym 3 ust. 2 ustawy o z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych, na Sądzie Rejonowym ciążył będzie obowiązek rozważenia czy oskarżony może być podmiotem przestępstwa z art. 12 pkt. 3 ustawy z dnia 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych, tj. czy mógł je popełnić jako osoba, która nie prowadzi legalnej produkcji wyrobów tytoniowych, a wprowadza je do obrotu handlowego nielegalnie.

W ocenie Sądu odwoławczego odpowiedzialność karna z art. 12a ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych niejako wyprzedza bowiem odpowiedzialność karną przewidzianą przez art. 12 pkt. 3 ustawy z dnia 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych. Podmiotem przestępstwa z art. 12 pkt. 3 ustawy z dnia 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych, może być w ocenie Sądu odwoławczego tylko osoba, która legalnie wprowadza do obrotu handlowego wyroby tytoniowe.

Wobec braku zaś zaskarżenia wyroku na niekorzyść oskarżonego, w przypadku ustalenia, że oskarżony produkował wyroby tytoniowe wbrew ustawie z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych, czyli nielegalnie, nie będzie możliwym w ocenie Sądu odwoławczego przypisanie obecnie oskarżonemu przestępstwa z art. 12 pkt. 3 ustawy z dnia 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych, bez wyjścia poza granice oskarżenia, poza granice zaskarżenia.

Dopiero po przeprowadzeniu postępowania dowodowego z uwzględnieniem powyższych zaleceń, Sąd I instancji zobowiązany będzie orzec o odpowiedzialności karnej oskarżonego na podstawie całokształtu okoliczności prawidłowo ujawnionych na rozprawie głównej.

Mając to na uwadze Sąd odwoławczy na podstawie art. 437 § 1 i 2 k.p.k. uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Karol Skocki Waldemar Cytrowski Agata Wilczewska